

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Molnár Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt alperes ellen fegyelmi eljárással összefüggésben a Szekszárdi Munkaügyi Bíróságon 3.M.473/2006. szám alatt megindított és a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.006/2007/4. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Tolna Megyei Bíróság 10.Mf.20.006/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 8000 (nyolcezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes Osztály állományába tartozó rendőr-alezredes rendfokozatú felperes ellen az állományilletékes parancsnok 2005. augusztus 22-én fegyelmi eljárást rendelt el a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a Hszt. 119. § (1) bekezdése szerint minősülő utasítás figyelmen kívül hagyása fegyelemsértés elkövetésének alapos gyanúja miatt. A határozat indokolása szerint a felperes mint a Megyei Rendőrszakszervezet titkára 2005. július és augusztus hónapokra a szakszervezeti tisztségviselőket megillő munkaidő-kedvezményre szóló adatlapot nyújtott be. A munkaidő-kedvezmény igénybe vevőjeként a felperes szerepelt. A munkaidő-kedvezményt kérő adatlapot szakmai indokokra való hivatkozással nem írták alá. A szakszervezetekkel történő egyeztetéssel megbízott dr. A. L. rendőr-főhadnagy 2005. július 15-én mobiltelefonon felhívta a

felperest azzal, hogy 2005. július, illetve augusztus hónapokra vonatkozóan a beadott munkaidő-kedvezményt igénylő adatlapot nem hagyták jóvá, ezért kérte, hogy 2005. július 18. és 19-én jelenjen meg a szolgálati helyén, mert a szolgálati feladatok elosztásáról, valamint a szabadságolások miatti többletfeladatokról csak az osztályvezető visszaérkezésekor tudnak konzultálni. A felperes közölte a rendőr-főhadnaggyal, hogy ő időben eleget tett a szakszervezeti munkaidő-kedvezményre vonatkozó bejelentési kötelezettségének, és a főkapitányság vezetőjének tudomásulvételi joga van. A felperes 2005. július 18-án a szolgálati helyén nem jelent meg, és az osztályvezetője a megadott elérhetőséget biztosító telefonon nem érte el. A vizsgálat lefolytatásával megbízott vizsgálóbiztos 2005. szeptember 5-én a felperest meghallgatta, szeptember 9-én pedig dr. A. L. meghallgatásra került sor. Időközben a felperes kórházba került, 2005. szeptember 19-én az alperes a fegyelmi eljárás felfüggesztéséről határozott. A felperes 2006. február 27-én kérte az eljárás folytatását. Az állományilletékes parancsnok a 2006. március 17-én kelt 504-51/23/2005.Fe. számú határozatában a fegyelmi eljárás megszüntetéséről rendelkezett, amelyet azzal indokolt, hogy a felperes 2005. július 18-án nem követett el fegyelemsértést, mert a Szekszárdi Munkaügyi Bíróság 1.Mpk.50.067/2005/4. számú végzése szerint a munkaidő-kedvezményt a munkáltatónak jóváhagyás vagy engedélyezés nélkül tudomásul kell vennie.

A felperes a keresetében annak a megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a Hszt. 5. §-ában foglalt rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét, ezért az alperest 500.000 forint nem vagyoni kár és a fegyelmi eljárás során igénybe vett ügyvéd megbízási díja megfizetésére kérte kötelezni. A per során kártérítés, és a megbízási díj iránti kereseti kérelmétől elállt, ezért e körben a bíróság a pert megszüntette. A rendeltetésellenes joggyakorlást azért állította, mert a munkaidő-kedvezménnyel összefüggésben előterjesztett szakszervezeti kifogás elbírálása során a munkaügyi bíróság „neki adott igazat”, ezért a fegyelemsértés elkövetésének gyanúja nem állt fenn, és a fegyelmi eljárás elrendelésének nem volt helye. Sérelmezte, hogy az esettel kapcsolatban az alperes a katonai ügyészség állásfoglalását kérte, továbbá, az eljárás folytatásáról annak ellenére nem rendelkezett, hogy azt 2005. november 17-én írásban, majd később többször szóban is kérte.

Az alperes az ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a szakszervezeti kifogást elutasította, a fegyelmi eljárásra vonatkozó szabályokat pedig nem sértette meg.

A munkaügyi bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az indokolás szerint a szakszervezeti kifogás tárgyában folyamatban

volt bírósági eljárás tárgyát nem képezte annak vizsgálata, hogy felhívás ellenére munkahelyétől távolmaradt felperes követett-e el fegyelemsértést vagy nem. Annak eldöntése, hogy a hivatásos állomány tagjának valamely magatartása megvalósítja-e a fegyelmi vétség gyanúját vagy sem, a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozik. Az alperes a fegyelmi eljárást a Hszt. 131. §-a alapján a felperes kórházi ápolása és azt követő folyamatos távolléte miatt függesztette fel. A perben a felperes nem tudta bizonyítani, hogy az eljárás folytatását 2006. február 27-e előtt is kérte, ezt követően pedig az alperes a fegyelmi eljárást rövid időn belül megszüntette. Mindezekre figyelemmel a bíróság az alperes terhére a rendeltetésellenes joggyakorlást nem állapította meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) és 254. § (3) bekezdésében foglaltak alkalmazásával helyes indokai alapján helybenhagyta. A felperesnek a fellebbezésben sérelmezett, a tárgyalási jegyzőkönyv kiegészítésére vonatkozó eljárási kifogását a Pp. 117. §-ában foglaltakra figyelemmel alaptalannak találta.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a keresetének helyt adó határozat meghozatalát, valamint az alperesnek a költségekben való marasztalását kérte. A Hszt. 5. és 6. §-ának, a 27. § (2) bekezdésének, a 28. §-nak, a 128. § (3) bekezdésének, valamint a Pp. 117. §-ának megsértését állította. Fenntartotta azt a perben elfoglalt álláspontját, miszerint az alperes vele szemben szakszervezeti tisztsége miatt indított fegyelmi eljárást, melyet nem szüntetett meg időben, holott tudta vagy tudnia kellett volna, hogy a fegyelmi eljárás tárgyává tett magatartás az eljárás megindításához szükséges alapos gyanút nem alapozza meg. Továbbá késlekedett a fegyelmi eljárás megszüntetésével, mert a szakszervezeti kifogás tárgyában a másodfokú bíróság döntéséről 2005. október 19-én tudomást szerzett. A fegyelmi eljárásban jogi képviselővel rendelkezett, védekezését előterjesztette, az egyhetes kórházi kezelést kivéve a részvételt illetően akadályozva nem volt. Az alperesnek fokozott körültekintéssel kellett volna szem előtt tartania, hogy egy országosan működő szakszervezet vezetője, és több mint fél évig tartó fegyelmi eljárás rossz színben tüntette fel, és jogos érdekei csorbultak. Végül az eljárási kifogását továbbra is fenntartotta, mivel megítélése szerint a jegyzőkönyv kiegészítését a per érdemi eldöntése szempontjából lényeges nyilatkozatok alapján kérte.

Az alperes ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányul (Pp. 274. § (1) bek.).

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A per során a felperes a fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgáló tényállást nem vitatta, nevezetesen azt, hogy 2005. július 18-án és 19-én erre vonatkozó felhívás ellenére nem jelent meg a szolgálati helyén. Ez a magatartás akkor is felvetheti a Hszt. 68. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző utasítás figyelmen kívül hagyása fegyelemsértés elkövetésének alapos gyanúját, ha történetesen az alperes a szakszervezetet megillető munkaidő kedvezmény kiadására vonatkozó törvényi rendelkezést felperes álláspontjától eltérően, és adott esetben akár nem megfelelően értelmezte. A perben nem merült fel adat arra vonatkozóan, hogy az alperes a felperessel szemben a fegyelmi eljárást az érdekvédelmi tevékenysége, vagy a szakszervezetben betöltött tisztsége miatt indította volna meg. A felperes a távolmaradását a szakszervezeti tisztségviselőket megillető, előre bejelentett munkaidő-kedvezmény igénybevételével indokolta. A téves jogszabály-értelmezés önmagában az alperes részéről a fegyelmi eljárás megindítását illetően a rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítására nem alkalmas. A Rendőrszakszervezet és a Megyei Rendőr-főkapitányság között a szakszervezet részéről előterjesztett kifogás tárgyában folyamatban volt nem peres eljárás kimenetele a szolgálati viszonyból eredő kötelezettség betartása vagy megsértése szempontjából adott esetben értékelhető körülmény lehet, ennek elbírálása azonban nem képezte a nem peres eljárás tárgyát.

Az alperes a perben igazolta, hogy a felperes a fegyelmi eljárás felfüggesztésének ideje alatt folyamatosan távol volt a szolgálati helyétől, amikor pedig az állományilletékes parancsnok tudomást szerzett a felperesnek a fegyelmi eljárás folytatására irányuló kérelméről, elfogadható időn belül rendelkezett a fegyelmi eljárás megszüntetéséről. A perben olyan adat nem merült fel, hogy a felperes a felfüggesztett fegyelmi eljárás miatt előléptetés, előresorolás, jutalmazás tekintetében hátrányt szenvedett, és a felperes azt sem valószínűsítette, hogy az alperes a perbeli intézkedésével az érdekvédelmi tevékenységében akadályozta.

A másodfokú bíróság a felperesnek az elsőfokú bíróság tárgyalási jegyzőkönyvének kiegészítésével kapcsolatos eljárási kifogását a Pp. 117. §-ában foglaltak alapján jogszabálysértés nélkül bírálta alaptalannak.

A fenti indoklásra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján az eljáró bíróságok részéről jogszabálysértést nem tárt fel, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárási költségről a Pp. 78. § (1) bekezdése, a felülvizsgálati eljárási illetékről a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján rendelkezett.

Budapest, 2008. április 23.

Dr. Fekete Zsuzsanna s.k. a tanács elnöke, Dr. Földényi Gyuláné s.k. előadó bíró, Dr. Molnár Istvánné s.k. bíró

A kiadmány hitelével:

bírósági tisztviselő